

מתורתו של צדיק אביר יעקב

משנתו של מרן רבי יעקב אביחצירא זי"ע | על דרך הפשט לקט דרושים ומאמרים, בביאור פשט מצוות התורה וענייני עבודת הש"ת שגלקטו מכל ספריו הק'

פר' אחרי - קדושים תשפ"ג

שהורג יצר הטוב, וזהו לא תעמד על דם רעך, דם רעך גימטריא זה יצר הטוב:

(מחשוף הלבן פרשת קדושים)

היצה"ר דודף אחר האדם לפתותו ולהחטיאו

לא תלך רכיל בעמך (ויקרא יט יח). רכיל הוא היצר הרע כאמור, בעמך הם איברים שבגופך, דהם נקראים 'עם'. עוד, רכיל גימטריא זה רמ"ח, הם רמ"ח [איברים] שבאדם שהם כנגד מצות עשה (מכות כג), שהרכיל שהוא יצר הרע רודף אחרים לאבדם ולבטלם מלקיים מצות עשה, וההיגיון הקדוש ברוך הוא שלא נשמע לעצת יצר הרע רק לעצת יצר הטוב. ואם שומע אדם לעצת יצר הרע ומניח עצת יצר הטוב הרי הוא כמו שהורג יצר הטוב, וזהו לא תעמד על דם רעך, דם רעך גימטריא זה יצר הטוב:

(מחשוף הלבן פרשת קדושים)

נשמת האדם מתפשטת בו, רק כשקורא ק"ש

לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו (ויקרא יט ט). אפשר לרמוז, דכתוב בהרע הקדוש (ז"ח עט. רות לב). ובדברי רבנו הא"ר ז"ל (שער הכוונות דרושי ק"ש דרושים ה, ח), דבכל יום ויום אין נשמתו של אדם מתפשטת בו ברמ"ח אבריו עד שקורא קריאת שמע שיש בה רמ"ח תבות, ואז מתפשטת בו בכל אבריו. וכמעשה דינוקא (וזהו ח"ג קפו). דאמר לחברים, מריחא דלבושיכו אהידע דלא קריתון שמע. והכונה היא כמו שכתבנו, דבלא קריאת שמע אין הנשמה מתפשטת בכל האברים, והאוכל והשותה קדם קריאת שמע, מתיש פח הנשמה הקדושה ומגביר פח הסטרא אחרא:

והנה יש בפסוק 'שמע ישראל' (דברים ו ד) עשרים וחמש אותיות, ובפסוק 'ברוך שם כבוד וגו', עשרים וארבע אותיות, נמצא בין שניהם ארבעים ותשע אותיות, גימטריא דהם:

וזהו שאמר לא תאכלו על הדם, דהינו לא תאכלו קדם קריאת שמע שהיא גימטריא דהם כאמור, כי בזה אתם מתישים פח הקדושה ונותנים פח בסטרא אחרא, וזהו שאמר לא תנחשו דהינו לא תתנו פח לנחש שהוא סטרא"ל, ולא תעוננו לא תתנו פח לעון שהוא הסטרא אחרא:

(פיתוחי חותם פרשת קדושים)

והכונה דבשביל הרכילות שהיא לשון הרע שאתה עושה אתה מעורר הרכילים הידועים שהם יצר הרע וסטרא"ל, ומוליקים רכילות עליך ועל כל עמך, וזהו בעמך, ובה אתה מחיב מיתה למי שאינו חיב, וזהו לא תעמד על דם רעך:

(מחשוף הלבן פרשת קדושים)

כל עוונות האדם נרשמים בנפש ובעצמותיו

ושרט לנפש וגו' (ויקרא יט כח). אפשר לרמוז, דהנה ידוע כל עון שאדם עושה, הכל נחתם ונרשם בנפשו ובעצמותיו, כמו שאמרו, הרשע עונותיו חקוקים על עצמותיו. ובגן כל גוף האדם הוא על העצמות, וכשיהיו עונותיו חקוקים על עצמותיו, נמצא כל הגוף נסתר ונאבד, שהרי העמודים של הגוף אכלם עש:

וזהו שאמר ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם, דהינו אל תעשו העון שגורם שיהיה רשם לנפשכם. וגם כן העון גורם עד שיכתב על עצמותיכם, והעון הנכתב על העצמות זהו סימן מבהק לחבור הגוף, וזהו שאמר וכתבת קעקע כתב הגורם לקעקע כל הבירה, שהוא הגוף, וזהו הנכתב על עצמות, לפיכך השקרו מן העון. ואם אתרע וחטאתם, חזקו ואמצו ועשו תשובה כראוי כדי שימחה מה שנכתב, וזה משמע ממה שאמר לא תתנו בכם, דדרשינן לה לשתי פנים, האחד כמשמעו, לא תעשו עון שבשבילו יתן בכם ויחק כתבת קעקע, וזהו לא תתנו לא תגרמו שתתנו בכם הרשם. והשני, אם אתרע שבעברתם ונרשם בכם העון, מיד עשו תשובה ולא תגיהו אותו הרשם בכם, כי על ידי תשובה כראוי מחה ימחה אותו העון ויעבר והנה איננו, ויהיה פרוש לא תתנו בכם לא תגיהו רשום בכם, כמו ילא נתן סיחך (במדבר כא כג):

(פיתוחי חותם פרשת קדושים)

שמיעה ליצר הטוב - הורג היצר הרע

לא תלך רכיל בעמך לא תעמד על דם רעך אני ה' (ויקרא יט טו). עוד יש לומר, לא תלך רכיל בעמך, רכיל הוא היצר הרע כאמור, בעמך הם איברים שבגופך, דהם נקראים 'עם'. עוד, רכיל גימטריא זה רמ"ח, הם רמ"ח [איברים] שבאדם שהם כנגד מצות עשה (מכות כג), שהרכיל שהוא יצר הרע רודף אחרים לאבדם ולבטלם מלקיים מצות עשה, וההיגיון הקדוש ברוך הוא שלא נשמע לעצת יצר הרע רק לעצת יצר הטוב. ואם שומע אדם לעצת יצר הרע ומניח עצת יצר הטוב הרי הוא כמו

חובת הכוונה של שליח-ציבור בתפילתו

וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבואו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל (ויקרא טו יז). אפשר לרמוז על השליח צבור, דהוא מוציא הרבים ידי חובתם, צריך להזהר במאד מאד שיכון לבו בתפלה מתחלה ועד סוף, שלא יפנה לבו לדברים אחרים כלל, רק יתן בלבו שאינו עומד כי אם לפני ה' ואין שום אדם כלל שמתפיד ביניהם. ועל זה כתוב בהושענות 'אני והוא הושיעה נא', דהינו ששיחשב האדם שאין שום אדם, רק הוא והקדוש ברוך הוא, מכשח שיושיעו הקדוש ברוך הוא בתפלתו. וזה הדבר צריך לכל אדם. באמת, בפרט צריך השליח צבור שמוציא את הרבים ידי חובתם וסומכים עליו, צריך להזהר המחשבה ביותר, דאם לא כן, אין זה מרצה אלא מנאץ רחמנא לצלן:

ויחשוב כאילו רק הוא והקב"ה נמצאים בעולם

וזהו כונת הפסוק, הוא מדבר על שליח צבור שהוא במקום כהן, דכמו שזה ככפר על העם, כך זה מכפר. וצריך זה השליח צבור שישים בלבו שלא יש שום אדם בעולם וזולתי הוא והקדוש ברוך הוא, וזהו שנאמר וכל אדם לא יהיה באהל מועד, דהינו כשיבוא לאהל מועד שהוא בית הכנסת להתפלל, יחשב שאין שום אדם ולא שום דבר, דכל לרבות הדברים האחרים שהם עניני עולם הזה, וצריך השליח צבור שיחשב שלא יש בעולם לא אדם ולא דבר וזולתי הוא והקדוש ברוך הוא. וזה צריך להחשב מתחלת התפלה עד סופה, וזהו שנאמר בבואו לכפר בקדש עד צאתו. וכשיעשה כך, הרי ראוי והגון שיכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל:

(פיתוחי חותם פרשת אחרי מות)

לשון הרע גורם קטרוג על ישראל

לא תלך רכיל בעמך לא תעמד על דם רעך אני ה' (ויקרא יט טו). עוד יש לפרש מלת רכיל גם על האדם בעצמו שיש בידו עון הרכילות שהוא לשון הרע, שאין לך מי שגורם תגברת לסטרא"ל כמו לשון הרע, שגורם לסטרא"ל לכנס בתוך מחנה הקדושה העליונה, ואומרים מי גרם לטמא זה שייכנס בינינו, ואומרים פלוני שאמר לשון הרע, ובה מביא קטרוג על האומרו ועל כל ישראל, כמו שנאמר (קהלת ט יח) 'וחוטי אהד יאבד טובה הרבה', דהינו חוטי אהד מישדאל בשביל חטאו מאבד טובה הרבה מישדאל: וזה שנאמר לא תלך רכיל בעמך, דהינו לא תהיה אתה רכיל בעל לשון הרע, דבה אתה מעורר הרכיל שהוא יצר הרע וסטרא"ל כמו שרמנו בתבת רכיל במלוי,

חידה שבועית:

מה מביא רבינו מזה הכוונה בתפילה 'אני והוא הושיעה נא'? (נא לכתוב תשובה קצרה ומתומצתת!).

פתרונות יש לשלוח עד יום שלישי הקרוב, כמו כן נא לציין כתובת מדויקת וטלפון

למייל: p0774702681@gmail.com או לפקס 0774702681, יש לציין בראש הדף 'עבוד אביר יעקב'

שם הזוכה בסידור לשחדית מתיבתא בהוצאת עוז והדר:

פרשת ויגש:

ה' אלהונ לב מבית שמש.

התשובה צריכה להיות מתוך ספרי מרן ה'אביר יעקב' זי"ע (או מתוך עלון זה) בין שולחי התשובות תיערך הגרלה על סידור לשחדית מתיבתא בהוצאת 'עוז והדר'.

